

[NAUFRAIJUM *sb n*

naufrajum a. naufragijum.

N sg n(a)ufr(a)ijum.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rozbicie się, zatonięcie statku na morzu [naufragium – zatopienie, utracenie łodzi. Mącz 242c; – rozbicie i zatopienie łodzi Calep; nawy rozbicie – naufragium Cn]: że ty saitie [= statki] od wiatru mało się nie rozbiły, tedy pewna to, że gdy naczynie wążle prze starość albo prze złe robienie, barzo często wały, gdy wiatry wicher czynią, stłuką i także wtenczas najgorsze naufragium RadzPodróż 202. [Cf Naufragium, Rozbicie łzkuty ábo okrętu. KlonFlis Ev marg].

Synonimy: rozbicie, zatopienie.

FP